EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 12.12.2019
COM(2019) 623 final

2019/0273 (COD)

Forslag til

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**

**om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 654/2014 om udøvelsen af Unionens rettigheder for så vidt angår anvendelsen og håndhævelsen af internationale handelsregler**

# BEGRUNDELSE

## 1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

### • Forslagets begrundelse og formål

Dette forslag vedrører en ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 654/2014 af 15. maj 2014 om udøvelsen af Unionens rettigheder for så vidt angår anvendelsen og håndhævelsen af internationale handelsregler og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi ("håndhævelsesforordningen" eller "forordningen")[1]. Formålet med ændringen er at beskytte Unionens interesser i henhold til internationale handelsaftaler i situationer, hvor tredjelande vedtager ulovlige foranstaltninger og samtidig blokerer for en tvistbilæggelsesprocedure. Forordningen er ikke oprindeligt udformet til at tage højde for sådanne situationer, men den aktuelle udvikling, hvor der blokeres for tvistbilæggelse i henhold til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO), kræver, at Unionen handler så hurtigt som muligt for at beskytte sine interesser.

Forslaget er i overensstemmelse med Unionens prioritet om effektivt at håndhæve Unionens rettigheder i henhold til internationale handelsaftaler. Det fremgår af de politiske retningslinjer for Kommissionen, at: "vi skal sikre, at vi kan håndhæve vores rettigheder, eventuelt gennem anvendelse af sanktioner, hvis andre blokerer for løsningen af en handelskonflikt"[2], og denne formulering gentages i opgavebeskrivelsen for kommissæren med ansvar for handel[3].

Den foreslåede ændring udvider håndhævelsesforordningens anvendelsesområde, så det bliver muligt at gribe ind i en situation, hvor der blokeres for tvistbilæggelsesprocedurer. Det er nødvendigt at få vedtaget denne ændring meget hurtigt for at sikre beskyttelsen af Unionens rettigheder. For at fremme en hurtig vedtagelse fra Europa-Parlamentets og Rådets side foreslås der ingen andre ændringer.

#### – *Blokering af tvistbilæggelse*

WTO's tvistbilæggelsesinstans har i mere end to år ikke været i stand til at besætte ledige stillinger i WTO's appelinstans. Som følge af blokeringen af udnævnelser vil der kun være ét medlem af Appelinstansen fra den 11. december 2019. Appelinstansen vil derfor ikke være i stand til at behandle nye appelsager fra denne dato. WTO-medlemmerne vil kunne undgå bindende afgørelser og dermed unddrage sig deres internationale forpligtelser ved at appellere panelrapporter. Når en panelrapport appelleres, og Appelinstansen ikke kan fungere, vil tvisten befinde sig i et juridisk tomrum og forblive uløst (dette er blevet omtalt som "appealing into the void" ("appellere i et tomrum")). Det betyder, at WTO's

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 654/2014 af 15. maj 2014 om udøvelsen af Unionens rettigheder for så vidt angår anvendelsen og håndhævelsen af internationale handelsregler og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi (EUT L 189 af 27.6.2014, s. 50).

[2] Politiske retningslinjer for den næste Europa-Kommission (2019-2024). https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/political-guidelines-next-commission_en.pdf

[3] Formand Ursula von der Leyens opgavebeskrivelse af 1. december 2019 for kommissæren med ansvar for handel.

tvistbilæggelsessystem i disse situationer ikke vil være bindende. I sidste ende vil det kompromittere EU's økonomiske interesser, hvis internationale handelsregler ikke kan håndhæves effektivt.

I lyset af denne nye situation har Unionen arbejdet intensivt på to indsatsområder: i) fremsættelse af forslag til løsning af de problemer, der er fremhævet af det WTO-medlem, der blokerer for udnævnelserne og det efterfølgende samarbejde med WTO-medlemmerne[4], og ii) udvikling af nødforanstaltninger i form af en midlertidig ordning, der tager sigte på at kopiere WTO's appelordning, indtil den genoprettes, gennem voldgift i henhold til artikel 25 i WTO's tvistbilæggelsesforståelse[5]. Ved en sådan midlertidig appelordning opretholdes appelbehandlingen, og derved skabes ikke blot en endelig afgørelse efter den fuldstændige gennemførelse af WTO's afgørelsesprocedure, der består af to faser, men også en afgørelse, der kan håndhæves i henhold til WTO's regler. Det er en nødløsning, der skal fungere i perioden inden genoptagelsen af arbejdet i Appelinstansen. Den midlertidige ordning er dog ikke en automatisk mekanisme. og den kræver individuelt samtykke fra andre WTO-medlemmer.

Der er også risiko for, at tvistbilæggelse vedrørende andre af Unionens internationale handelsaftaler, herunder bilaterale og regionale aftaler, særlig ældre aftaler, kan komme under pres, når et tredjeland ikke samarbejder i tilstrækkeligt omfang for at bilægge tvister. For eksempel lykkes det måske ikke tredjelandet at udpege en voldgiftsmand, og der findes måske ikke nogen alternativ mekanisme til tvistbilæggelse, således at man alligevel kan fortsætte. I denne situation vil Unionens økonomiske interesser blive kompromitteret og vil kræve beskyttelse på samme måde som beskrevet ovenfor. Denne situation får yderligere betydning i lyset af EU's stigende fokus på håndhævelse. Der forventes også en mere udbredt anvendelse af tvistbilæggelse i henhold til EU's bilaterale og regionale frihandelsaftaler, da flere af disse aftaler træder i kraft og skaber WTO plus-forpligtelser. Rent faktisk har Unionen for nylig iværksat de første tre af sådanne sager.

– *Håndhævelsesforordningen*

Efter Lissabontraktaten vedtog Europa-Parlamentet og Rådet håndhævelsesforordningen som en fælles lovgivningsmæssig ramme for håndhævelsen af Unionens rettigheder i henhold til internationale handelsaftaler på grundlag af klare og forudsigelige regler for foranstaltninger fra Kommissionens side. Europa-Parlamentet og Rådet gav Kommissionen beføjelser til hurtigst muligt at vedtage gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med artikel 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) inden for de i nævnte forordning fastlagte rammer og under overholdelse af de frister og kriterier, der udtrykkeligt er fastsat deri.

I henhold til forordningen kan Kommissionen vedtage følgende typer af handelspolitiske foranstaltninger: told, kvantitative restriktioner for import og eksport af varer og foranstaltninger vedrørende offentligt udbud. Sådanne foranstaltninger bør vælges og udformes på grundlag af objektive kriterier, herunder foranstaltningernes effektivitet med hensyn til at anspore tredjelande til at overholde internationale handelsregler, deres potentiale til at hjælpe erhvervsdrivende i Unionen, som rammes af tredjelandes foranstaltninger, og

[4] Processen ledes af ambassadør Walker fra New Zealand, der er den nuværende formand for WTO's tvistbilæggelsesinstans.

[5] Rådet for Den Europæiske Union godkendte initiativet den 27. maj 2019 og den 15. juli 2019. Europa-Parlamentet vedtog en beslutning, der støttede det den 28. november 2019.

målet om at minimere de negative økonomiske virkninger for Unionen, herunder med hensyn til vigtige råmaterialer.

Forordningen dækker gennemførelsesretsakters vedtagelse, suspension, ændring og ophør hvad angår:

a) håndhævelse af Unionens rettigheder under bindende multilaterale og bilaterale tvistbilæggelsesregler

b) foranstaltninger til at genskabe balance under multilaterale og bilaterale beskyttelsesregler samt

c) foranstaltninger til at genskabe balance i tilfælde af, at et tredjeland foretager ændringer af sine indrømmelser i henhold til artikel XXVIII i GATT 1994.

Navnlig med hensyn til håndhævelsen af Unionens rettigheder under bindende multilateral eller bilateral tvistbilæggelse har Kommissionen beføjelse til at indføre handelspolitiske foranstaltninger i tilfælde af en ulovlig foranstaltning, der opretholdes af et tredjeland, navnlig for at anspore til tredjelandets overholdelse for at beskytte Unionens interesser. Sådanne foranstaltninger er imidlertid kun mulige på grundlag af en vellykket afslutning af tvistbilæggelsesprocedurerne for så vidt angår tredjelandets foranstaltning.

Forordningen giver derfor ikke beføjelser hvad angår situationer, hvor tvistbilæggelsesprocedurerne ikke fungerer og derfor ikke kan afsluttes, f.eks. i situationer, hvor der blokeres for tvistbilæggelsesmekanismer. Nærværende forslag til ændring af håndhævelsesforordningen afhjælper denne mangel gennem en udvidelse af udløsningsmekanismerne for foranstaltninger i henhold til håndhævelsesforordningen til sådanne situationer.

– *Politiske hensyn*

Hovedformålet med den foreslåede ændring er at tage højde for situationer, hvor processen - efter at det er lykkedes Unionen at opnå en positiv afgørelse fra et WTO-tvistbilæggelsespanel - er blokeret, fordi den anden part appellerer en WTO-panelrapport "i et tomrum" og ikke har givet sit samtykke til en midlertidig ordning om appel af voldgiftssager i henhold til artikel 25 i WTO's tvistbilæggelsesforståelse. I en sådan situation vil de resultater, der kommer ud af tvistbilæggelsesproceduren, ikke være bindende.

Desuden tager den foreslåede ændring højde for tilsvarende situationer, der kan opstå i forbindelse med andre internationale handelsaftaler, navnlig regionale eller bilaterale aftaler, når et tredjeland ikke samarbejder i tilstrækkeligt omfang for at bilægge tvister. For eksempel lykkes det måske ikke tredjelandet at udpege en voldgiftsmand, og der findes måske ikke nogen alternativ mekanisme til tvistbilæggelse, således at man alligevel kan fortsætte.

Forslaget dækker de to situationer under ét af hensyn til sammenhæng og effektivitet. Begge situationer har samme grundlæggende årsager og har samme negative konsekvenser for Unionens økonomiske interesser. Det fælles træk er, at Unionen bør kunne håndhæve sine rettigheder, og at dette bør ske i videst muligt omfang gennem uafhængige afgørelser. Hvis dette ikke er muligt, og den anden part er ansvarlig for at blokere for bindende, uafhængige afgørelser, bør Unionen ikke desto mindre kunne håndhæve sine rettigheder.

Nærværende forslag sikrer, at Unionen udstyres med de nødvendige redskaber til at beskytte sine økonomiske interesser, hvis det viser sig nødvendigt. Fremgangsmåden afspejler Unionens engagement med hensyn til multilateralisme og bindende, uafhængige afgørelser.

Hvis Unionen valgte ikke at træffe denne foranstaltning, ville konsekvensen i situationer, hvor der blokeres for tvistbilæggelse som beskrevet ovenfor, være, at Unionen ikke ville kunne beskytte sine rettigheder rettidigt. Dette kunne skabe et incitament for tredjelande til at hindre afgørelser, når Unionen har rettigheder i henhold til en international aftale, som tredjelandet overtræder.

Arbejdet med de rammer, der allerede findes i form af forordningen, vil sikre, at Unionen kan handle hurtigt. Hurtig handling er af afgørende betydning. Denne fremgangsmåde bør ligesom logikken i selve forordningen derfor foretrækkes frem for en almindelig lovgivningsprocedure i forbindelse med gennemførelse af handelspolitiske foranstaltninger i hver enkelt sag, hvor et tredjeland opretholder en foranstaltning af den type, som rutinemæssigt går til tvistbilæggelse, men som blokerer afgørelsesproceduren.

De handelspolitiske foranstaltninger, der træffes i henhold til forordningen, har navnlig til formål at anspore et tredjeland til at bringe en overtrædelse af en handelsaftale med Unionen til ophør, efter at Unionen har haft held med at bilægge tvisten. Den foreslåede ændring giver Unionen mulighed for at indføre foranstaltninger i henhold til forordningen, navnlig for at anspore til, at en overtrædelse bringes til ophør, også uden at gøre fuld brug af en afgørelsesprocedure for tvistbilæggelse i situationer, hvor tredjelandet forhindrer dette.

De påtænkte foranstaltninger vil være forenelige med Unionens internationale forpligtelser. Den almindelige folkeret tillader på visse betingelser, såsom proportionalitet og med forudgående underretning, at der indføres modforanstaltninger, dvs. foranstaltninger, som ellers ville være i strid med en forurettet parts internationale forpligtelser over for det land, der er ansvarligt for en overtrædelse af folkeretten, og som har til formål at bringe overtrædelsen til ophør eller sikre erstatning herfor. Denne folkeretlige sædvaneret er blevet kodificeret af Folkeretskommissionen, som er et FN-organ, i dets forslag til bestemmelser om statsansvar for folkeretsstridige handlinger[6]. I princippet er en part, der træffer modforanstaltninger, ikke fritaget for at opfylde sine forpligtelser i henhold til en gældende tvistbilæggelsesprocedure[7]. Disse bestemmelser udgør lex specialis i forhold til bestemmelserne i den almindelige folkeret om modforanstaltninger[8]. Hvis den ansvarlige part imidlertid ikke samarbejder i god tro i forbindelse med tvistbilæggelsesprocedurerne og dermed forhindrer den forurettede part i at gennemføre sådanne procedurer, må muligheden for at træffe modforanstaltninger i overensstemmelse med de almindelige folkeretlige krav nødvendigvis genetableres. Folkeretskommissionen bemærker, at denne mulighed genetableres, når en part "undlader at gennemføre procedurerne for tvistbilæggelse i god tro", eller "når en kontraherende stat ikke samarbejder ved oprettelsen af den relevante domstol"[9]. Det er i sådanne situationer, at den nuværende ændring vil finde anvendelse.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forslaget er i overensstemmelse med Unionens prioritet om effektivt at håndhæve Unionens rettigheder i henhold til internationale handelsaftaler og med henblik på at sikre beskæftigelsen og fremme væksten i Unionen. Det tilpasser den eksisterende fælles lovgivningsmæssige ramme til denne nye situation.

---

6 Jf. Folkeretskommissionen, *Forslag til bestemmelser om statsansvar for folkeretsstridige handlinger*, november 2001, Generalforsamlingen, officielle referater, 55. samling, tillæg nr. 10 (A/56/10), kap.IV.E.1, Kapitel II og særlig den indledende kommentar (1).

7 Ibid., artikel 50, stk. 2, litra a).

8 Ibid., artikel 55.

9 Ibid., artikel 52, stk. 3, litra b), og artikel 52, stk. 4, samt kommentar 2, 8 og 9.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget er i overensstemmelse med andre EU-politikker og bekræfter på ny Unionens engagement inden for multilateralisme og uafhængige afgørelser. Forslaget går ud på at ændre den eksisterende håndhævelsesforordning, som allerede var i overensstemmelse med andre EU-politikker.

## 2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Hovedformålet med og indholdet af den påtænkte retsakt vedrører den fælles handelspolitik på grund af arten af de foranstaltninger, der vedtages, og deres formål, dvs. håndhævelse af Unionens internationale handelsaftaler. Det materielle retsgrundlag for den foreslåede ændring er derfor artikel 207 i TEUF.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Ikke relevant. Den fælles handelspolitik er et område, hvor Unionen har enekompetence. Nærhedsprincippet finder ikke anvendelse på områder med enekompetence.

- **Proportionalitetsprincippet**

Målet om hurtigt at beskytte Unionens interesser i henhold til internationale handelsaftaler i situationer, hvor tredjelande vedtager ulovlige foranstaltninger og samtidig forhindrer en tvistbilæggelsesprocedure, nås optimalt gennem den forslåede ændring af håndhævelsesforordningen. Ændringen er begrænset til indførelse af to nye udløsende mekanismer for EU-handling, og går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå målet. De foranstaltninger, der vedtages i henhold til forordningen, skal i sig selv også være forholdsmæssige. I de tilfælde, hvor dette ikke følger af bestemmelserne i den pågældende internationale aftale, tilføjes der ved ændringen en udtrykkelig bestemmelse herom. Dette er i overensstemmelse med kravet i den almindelige folkeret om, at modforanstaltninger skal være forholdsmæssige.

- **Valg af retsakt**

Kommissionen finder denne lovgivningsmæssige ændring hensigtsmæssig, fordi den ændrer en eksisterende forordning, der allerede er vedtaget på grundlag af artikel 207 i TEUF.

## 3. HØRINGER OG KONSEKVENSANALYSE

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ikke relevant.

- **Høringer af interesserede parter**

Der er ikke gennemført nogen offentlig høring vedrørende dette initiativ. Med de foreslåede ændringer vil der kun blive tilføjet nye udløsende mekanismer for anvendelsen af forordningen for så vidt angår den nødsituation, der opstår i WTO.

Med henblik på vedtagelse af enhver handelspolitisk foranstaltning i henhold til forordningen er Kommissionen allerede forpligtet til at foretage en informationsindsamling og følge en procedure for gennemførelsesretsakter i hvert enkelt anvendelsestilfælde. Gennem informationsindsamlingen vil Kommissionen søge og indhente oplysninger og synspunkter fra

interesserede parter om Unionens økonomiske interesser i specifikke sektorer, hvor der kan overvejes modforanstaltninger. Kommissionen skal tage de modtagne oplysninger i betragtning. Det udvalg, der er nedsat ved forordning (EU) 2015/1843[10], vil bistå Kommissionen ved anvendelsen af håndhævelsesforordningen. Udvalget består af repræsentanter for EU's medlemsstater.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Ikke relevant. Nærmere oplysninger herom er anført nedenfor.

- **Konsekvensanalyse**

Der er ikke foretaget nogen konsekvensanalyse vedrørende dette initiativ i betragtning af emnets art, nemlig håndhævelse og gennemførelse af rettigheder i henhold til internationale handelsaftaler. Dette forslag har ingen direkte økonomiske, sociale eller miljømæssige virkninger, og arten af de foranstaltninger, der kan træffes (fra sag til sag), betyder på ingen måde, at der kan foretages en forudgående evaluering.

Som forklaret ovenfor er Kommissionen med henblik på vedtagelse af enhver handelspolitisk foranstaltning allerede forpligtet til at foretage en informationsindsamling og følge en procedure i hvert enkelt anvendelsestilfælde. Gennem informationsindsamlingen vil Kommissionen søge og indhente oplysninger og synspunkter fra interesserede parter om Unionens økonomiske interesser i specifikke sektorer.

Forslaget fornyer Kommissionens forpligtelse til at tage forordningens anvendelsesområde op til revision efter en vis periode. Kommissionen vil derfor kunne undersøge ændringens virkninger i overensstemmelse hermed.

Desuden vedrører dette forslag en nødsituation og kræver derfor en hurtig indsats.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Ikke relevant.

- **Grundlæggende rettigheder**

Ikke relevant.

## 4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Ingen.

Med den foreslåede ændring indføres en mekanisme til håndhævelse af Unionens rettigheder.

## 5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Ikke relevant.

[10] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1843 af 6. oktober 2015 om fastsættelse af EU-procedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Unionens rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi (kodifikation) (EUT L 272 af 16.10.2015, s. 1).

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Forslaget er begrænset til indførelse af et begrænset antal ændringer af den eksisterende håndhævelsesforordning.

De nye bestemmelser er som følger:

– I artikel 3 (Anvendelsesområde) tilføjes litra aa) og bb) for at gøre det muligt for Unionen at træffe foranstaltninger i situationer, hvor en tvistbilæggelsesprocedure ikke kan vælges på grund af den anden parts manglende samarbejdsvilje i en handelstvist i henhold til WTO-overenskomsten eller andre regionale eller bilaterale internationale handelsaftaler. For så vidt angår tvister i henhold til WTO-overenskomsten vil dette kræve, at Unionen har opnået en afgørelse fra et WTO-panel, der bekræfter EU's ret til at træffe foranstaltninger og den manglende enighed om en midlertidig ordning om appel af voldgiftssager.

– I artikel 4, tilføjes litra bb) med kravet om, at Unionens modforanstaltninger i sådanne situationer ikke overstiger den annullering eller forringelse, som blev forårsaget af en foranstaltning fra et tredjeland. Dette er allerede i kraft i de eksisterende rammer i medfør af de respektive regler for tvistbilæggelse, og det er i overensstemmelse med kravet i den almindelige folkeret om, at modforholdsregler skal stå i et rimeligt forhold til den overtrædelse, som de er en reaktion på.

– Artikel 10 ændres for at forny Kommissionens forpligtelse til at tage forordningens anvendelsesområde op til revision, herunder en pligt til at tage den foreslåede ændring op til revision efter en periode på fem år.

2019/0273 (COD)

Forslag til

# EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

## om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 654/2014 om udøvelsen af Unionens rettigheder for så vidt angår anvendelsen og håndhævelsen af internationale handelsregler

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 654/2014[11] fastsætter en fælles lovgivningsmæssig ramme for udøvelse af Unionens rettigheder i henhold til internationale handelsaftaler i visse specifikke situationer.

(2) En af disse situationer vedrører de tvistbilæggelsesmekanismer, der er indført ved overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO) og andre internationale handelsaftaler, herunder regionale eller bilaterale aftaler. Forordning (EU) nr. 654/2014 gør det muligt for Unionen at suspendere forpligtelser, efter at en tvistbilæggelsesprocedure er afsluttet.

(3) Forordningen tager imidlertid ikke hensyn til en situation, hvor Unionen har ret til at gribe ind over for en foranstaltning, der opretholdes af et tredjeland, og hvor tvistbilæggelse gennem afgørelser er blokeret eller på anden måde ikke er tilgængelig på grund af manglende samarbejde fra det tredjeland, der har vedtaget den pågældende foranstaltning.

(4) WTO's tvistbilæggelsesinstans har ikke kunnet besætte de ledige stillinger i Appelinstansen. Appelinstansen er ikke længere i stand til at opfylde sin funktion fra det tidspunkt, hvor der er færre end tre medlemmer af Appelinstansen tilbage. Indtil denne situation er løst og for at bevare de væsentlige principper og elementer i WTO's tvistbilæggelsessystem og Unionens proceduremæssige rettigheder i igangværende og fremtidige tvister, har Unionen forsøgt at nå til enighed om midlertidige ordninger om appel af voldgiftssager i henhold til artikel 25 i WTO's forståelse vedrørende regler og procedurer for bilæggelse af tvister ("WTO's tvistbilæggelsesforståelse"). Denne tilgang blev godkendt af Rådet for Den Europæiske Union den 27. maj 2019 og den

[11] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 654/2014 af 15. maj 2014 om udøvelsen af Unionens rettigheder for så vidt angår anvendelsen og håndhævelsen af internationale handelsregler og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi (EUT L 189 af 27.6.2014, s. 50).

15. juli 2019 og støttet af Europa-Parlamentet i dets beslutning af 28. november 2019. Hvis et WTO-medlem nægter at indgå i en sådan ordning og indgiver en klage til en ikke-fungerende appelinstans, blokeres der reelt for bilæggelsen af tvisten.

(5) Tilsvarende kan der opstå en lignende situation i forbindelse med andre internationale handelsaftaler, navnlig regionale eller bilaterale aftaler, hvor et tredjeland ikke samarbejder i tilstrækkeligt omfang for at bilægge tvister, f.eks. ved ikke at udpege en voldgiftsmand, og hvor der ikke findes nogen mekanisme til sikring af, at tvistbilæggelsen fungerer i denne situation.

(6) Når der blokeres for tvistbilæggelse, vil Unionen ikke være i stand til at håndhæve internationale handelsaftaler. Det er derfor hensigtsmæssigt at udvide anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 654/2014 til at omfatte sådanne situationer.

(7) Med henblik herpå bør Unionen hurtigt kunne suspendere forpligtelserne i henhold til internationale handelsaftaler, herunder regionale eller bilaterale aftaler, når en effektiv anvendelse af en bindende tvistbilæggelsesmekanisme ikke er mulig, fordi tredjelandet har gjort det umuligt for Unionen at gøre det.

(8) Det bør også fastsættes, at når der træffes foranstaltninger til at begrænse handelen med et tredjeland i de pågældende situationer, bør sådanne foranstaltninger stå i et rimeligt forhold til annulleringen eller forringelsen af Unionens kommercielle interesser, der er forårsaget af det pågældende tredjelands foranstaltninger, i overensstemmelse med Unionens forpligtelser i henhold til folkeretten.

(9) Endelig bør klausulen om undersøgelse i forordning (EU) nr. 654/2014 fornyes for endnu en periode på fem år og bør omfatte anvendelsen af den foreslåede ændring.

(10) Forordning (EU) nr. 654/2014 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1*

Forordning (EU) nr. 654/2014 affattes således:

1) Artikel 3 affattes som følger:

a) følgende indsættes som litra aa):

*"aa) efter rundsendelse af en WTO-panelrapport, der helt eller delvis giver medhold i de påstande, der er fremført af Den Europæiske Union, hvis en appel i henhold til artikel 17 i WTO's tvistbilæggelsesforståelse ikke kan afsluttes, og hvis tredjelandet ikke har givet sit samtykke til en midlertidig ordning om appel af voldgiftssager i henhold til artikel 25 i WTO's tvistbilæggelsesforståelse"*

b) som litra bb) indsættes:

*"bb) i handelstvister vedrørende andre internationale handelsaftaler, herunder regionale eller bilaterale aftaler, hvis en afgørelse ikke er mulig, fordi tredjelandet ikke træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for, at en tvistbilæggelsesprocedure kan fungere"*

2) I artikel 4, stk. 2, indsættes følgende som litra bb):

*"bb) når der træffes foranstaltninger til at begrænse handelen med et tredjeland i situationer, der er omhandlet i artikel 3, litra aa), eller i artikel 3, litra bb),*

*skal sådanne foranstaltninger stå i et rimeligt forhold til annulleringen eller forringelsen af Unionens kommercielle interesser, der er forårsaget af det pågældende tredjelands foranstaltninger"*

3) Artikel 10 affattes som følger:

a) stk. 1 affattes således:

*"Senest den 1. marts 2025 tager Kommissionen denne forordnings anvendelsesområde op til revision under særlig hensyntagen til de ændringer af anvendelsesområdet, der har virkning fra [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], de handelspolitiske foranstaltninger, der måtte blive vedtaget, samt gennemførelsen heraf, og den aflægger rapport om sine resultater til Europa-Parlamentet og Rådet."*

b) i stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) stk. 2, første afsnit, første punktum, affattes således:

*"I medfør af stk. 1 foretager Kommissionen en undersøgelse med det formål i henhold til denne forordning at overveje yderligere handelspolitiske foranstaltninger, der suspenderer indrømmelser eller andre forpligtelser inden for handel med tjenesteydelser."*

ii) andet afsnit udgår.

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft på […]dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

| | |
|---|---|
| *På Europa-Parlamentets vegne* | *På Rådets vegne* |
| *Formand* | *Formand* |